

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ
ФАКУЛТЕТА ПОЛИТИЧКИХ НАУКА

Изборно веће Универзитета у Београду - Факултета политичких наука је на седници одржаној 1. децембра 2022. године, сходно Закону о високом образовању („Службени гласник РС”, бр. 88/17, 27/18. - др. закон, 73/18, 67/19, 6/20. - др. закон, 11/21 – аутентично тумачење, 67/21 и 67/21 – др. закон), Статутом Универзитета у Београду и Факултета политичких наука и Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду („Гласник Универзитета у Београду”, бр. 192. од 01.07.2016.г., 195. од 22.09.2016.г., бр. 197. од 20.03.2017.г., бр. 199. од 16.10.2017. и бр. 203. од 21.05.2018. године), формирало Комисију за писање Извештаја о пријављеним кандидатима за избор редовног професора за ужу научну област Међународна безбедност у саставу: проф. др Драган Р. Симић, Универзитет у Београду - Факултет политичких наука, проф. др Немања Џуверовић, Универзитет у Београду - Факултет политичких наука и проф. др Дејан Јовић, Свеучилиште у Загребу - Факултет политичких знаности.

Комисија је прегледала конкурсни материјал и у складу са Законом о Универзитету и Статутом Факултета политичких наука подноси следећи:

ИЗВЕШТАЈ

Универзитет у Београду - Факултет политичких наука расписао је конкурс за избор у звање и заснивање радног односа, са пуним радним временом, редовног професора за ужу научну област **Међународна безбедност**. Оглас је објављен у публикацији Националне службе за запошљавање *Послови* бр. 1018 од 14. децембра 2022. године На оглас се пријавио један кандидат: др Филип Ејдус.

Комисија је након увида у поднету документацију констатовала да кандидат испуњава услове утврђене Законом о високом образовању и Статутом Универзитета у Београду - Факултета политичких наука, односно конкурсом.

др Филип Ејдус

Кандидат је приложио следећу документацију

– Биографију

- Оверен препис дипломе основних академских студија (дипломирани политиколог за међународне послове)
- Оверене преписе две диплома мастер академских међународних студија
- Оверен препис дипломе доктора политичких наука
- Очитану копију личне карте
- Потписану Изјаву о изворности
- Списак научних и стручних радова објављених у периоду од 10. јула 2018. до децембра 2022. године (након избора у последње звање)
- Списак научних и стручних радова објављених у периоду пре 10. јула 2018. године.
- Објављене радове у електронском облику
- Сву пратећу документацију (у електронском облику) која је тражена обавезним и изборним условима који су дефинисани Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду укључујући статистичке извештаје о вредновању педагошког рада наставника Универзитета у Београду за период од академске 2018/19. до академске 2021/22, списак мастер и докторских радова где је кандидат био члан комисија или ментор на изради рада и другу обимну документацију која се тиче испуњавања изборних услова прописаних Правилником.

У складу са поднетом документацијом Комисија је констатовала да др Филип Ејдус испуњава све услове наведене у конкурс.

АНАЛИЗА И ОЦЕНА ПРИЈАВЕ

Биографски подаци кандидата

Проф. др Филип Ејдус је рођен [REDACTED] године у [REDACTED] Република Србија. Основно образовање започео је у Србији, а завршио у Израелу. Трећу београдску гимназију је завршио у Београду. На Факултету политичких наука (у даљем тексту: ФПН) Универзитета у Београду дипломирао је 2004. године са просечном оценом 9.02. Његов дипломски рад ”Улога парламента у процесу Европске интеграције” је исте године Канцеларија за придруживање објавила као приручник намењен посланицима. Током редовних студија Филип Ејдус је провео, као добитник стипендије *Образовање за демократију*, годину дана у Међународној школи

политичких наука на Шлеском Универзитету у Пољској. Након завршених основних студија, Филип Ејдус као стипендиста владе Републике Француске и владе Уједињеног Краљевства одлази на двогодишње магистарске студије. Прву годину проводи на Институту за политичке студије у Паризу (Sciences po), а другу на Лондонској школи за економију и политичке науке (LSE). Магистрирао је са највишим успехом (Distinction) и успешно одбранио завршни рад на тему „Да ли је проширење Европске уније на Турску мотивисано безбедносним разлозима?“ у септембру 2006. године.

У децембру 2008. године се запошљава на ФПН као асистент и започиње рад на докторској дисертацији. Филип Ејдус је 11. јуна 2012. године на ФПН успешно одбранио своју докторску дисертацију под насловом ”Узајамно конституисање идентитета политичке заједнице и њене безбедности“. У периоду од октобра 2015. до октобра 2017. године, Доц. др Филип Ејдус је као стипендиста фонда Европске уније Марија Кири био на двогодишњем пост-докторском усавшравању у Центру за глобалну небезбедност, Школе за политику, социологију и међународне односе на Универзитету у Бристолу. Током свог пост-докторског усавшравања он је радио на пројекту ”Локално власништво у мисијама реформе сектора безбедности у оквиру операција Заједничке спољне, безбедносне и одбрамбене политике Европске уније”.

По повратку из Уједињеног краљевства, Филип Ејдус је у јулу 2018. године изабран у звање ванредног професора на ФПН. Као ванредни професор био је ангажован на предметима из уже научне области Међународна безбедност, као што су Увод у студије безбедности (основне академске студије), Безбедност Србије (основне академске студије), Реформа сектора безбедности (мастер академске студије), Регионална безбедност (мастер академске студије), Секуритизација и десекуритизација (мастер академске студије), Истраживање мира и безбедности на почетку 21. века (докторске академске студије), Нације и национализам на Балкану (докторске академске студије) и Истраживачки семинар (докторске академске студије). Од 2012. до 2022. године био је водитељ мастер програма Међународна безбедност. Након акредитације из 2022. године овај мастер програм је прекинут, а заједно са проф. др Немањом Џуверовићем покренуо је нови мастер програм на енглеском језику под називом MA Peace, Security and Development. У академској 2022. години, Филип Ејдус је држао наставу на овом мастер програму из следећих предмета: Critical Security Studies, Regional Peace and Security Through Cinema, Security Sector Governance и European Security.

Од последњег избора у звање, Филип Ејдус је био ангажован на научно-

истраживачком пројекту чији је носилац Универзитет у Београду - Факултет политичких наука под називом „Политички идентитет Србије у регионалном и глобалном контексту” (евиденциони бр. 179076). Такође је ангажован на једном Хоризонт 2020 пројекту – „Circle U – Европска универзитетска алијанса” (кординатор радног пакета 5 за демократију за Универзитет у Београду). Осим тога, он је ангажован као вођа радног пакета 4 на пројекту Мапирање и индексирање мира и безбедности на Западном Балкану” који финансира Фонд за науку из програма идеје. Такође, Филип Ејдус је део пројекта ”Fighting Together Moving Apart, European Common Defence and Shared Security in an Age of Brexit and Trump”, 2018-2023, који финансира Фондација Волкswagen. Током 2022. године учествовао је у својству истраживача на пројекту ”Education for Europe: Innovation in Curricula for the Next Generation of Policy Makers in the Western Balkans (EfE)” у сарадњи са Институтом за политичке студије (Sciences Po) из Париза. Као добитник престижне Марија Кири награде, током академске 2015/17. боравио је на Школи за социологију, политику и међународне студије, на Универзитету у Бристолу са пројектом под називом ”Локално власништво у активности реформе сектора безбедности у оквиру ЗБОП интервенција ЕУ” (евиденциони број 656971).

Поред веома интензивног научно-наставног доприноса, Филип Ејдус је од избора у звање ванредног професора такође био и Члан Етичке комисије Факултета политичких наука, Универзитета у Београду од 18. фебруара 2021 до 27. децембра 2021. и њен председник од 7. октобра до 27. децембра). Такође је члан и Комисије за верификацију категоризације и рангирања радова за избор у наставничка и истраживачка звања (од 2021). Осим тога он је био Члан Већа за други и трећи степен, Факултет политичких наука, Универзитету Београду (2018-2021). Коначно он је оснивач и руководиолац факултетског Центра за међународну безбедност (од 2019).

Филип Ејдус је такође имао истакнуту улогу и у широј академској заједници. Он је био члан Извршног одбора Удружења за међународне студије Централне и Источне Европе (Central and East European International Studies Association-CEEISA) од 2019. до 2021. године, а у новембру 2022. године је изабран за председника овог угледног међународног удружења. Осим тога он је од 2011. године копредседавајући радном групом за Стабилност Југоисточне Европе у оквиру Конзорцијума одбрамбених академија и института за студије безбедности ”Партнерство за мир”. Осим тога, Филип Ејдус је такође активно учествовао у раду организација цивилног друштва и то у својству председника Управног одбора Београдског центра за безбедносну политику (2018-2022) као и у својству члана Управног одбора Фондације за отворено друштво

(од 2018. године).

Од избора у звање ванредног професора, Филип Ејдус је одржао предавања по позиву на Институту за спољну службу (Foreign Service Institute Virginia, US), на Кент Универзитету (Canterbury, UK), на Универзитету у Антверпену (Антверпен, Холандија), на Хебрејском универзитету (Јерусалим, Израел) и у Џорџ Маршал центру за европске студије безбедности (Гармиш Партеркирхен, Немачка). Осим тога, водио је и курс целоживотног учења (LLL) под називом Безбедносне политике Србије (2020. и 2021. године) у оквиру пројекта Истраживање и анализа јавне политике (Ерасмус+). Осим тога, он је излагао на пет научних конференција са којих су његова саопштења објављена у целини. Он је објавио у овом периоду девет радова у научним часописима у кнајвишим категоријама (M21a, M21, M22 и M23) као и седам поглавља у тематским зборницима водећег међународног значаја (M13). Осим тога, он је објавио и четири предлога практичне политике. Посебно треба истаћи рад са Проф. Др Аном Хункос (Универзитет у Бристолу) “Security Sector Reform as a Driver of Resilience in the Western Balkans: The Role of the Common Security and Defence Policy” био је наручен од стране Аустријског министарства одбране за потребе обликовања приоритета током аустријског председавања ЕУ. Осим тога, рад са Александром Ламбертом и Томасом Шмитом на тему “Deployment of Armed Forces During the Coronavirus Crisis: Compliance with the OSCE Code of Conduct?” објављен је у стручном часопису *OSCE Insights*.

Осим тога, Филип Ејдус је оснивач и главни и одговорни (ко) уредник часописа *Journal of Regional Security* (M23), Члан уређивачког одбора часописа *European Journal of International Relations* (M21) и Члан уређивачког одбора часописа *Global Studies Quarterly*. Осим тога важно је рећи да је Филип Ејдус рецензент за најреферентније светске часописе из области међународних студија и међународне безбедности попут *International Studies Quarterly*, *Review of International Studies*, *International Theory*, *Journal of European Integration*, *Journal of Common Market Studies*, *Journal of European Public Policy*, *European Journal of International Relations*, *Contemporary Security Policy*, *Problems of Post-Communism*, *International Studies Perspectives*, *International Affairs*, *Journal of International Relations and Development*, *East European Politics and Societies*, *Cambridge Review of International Affairs*, *Journal of Intervention and Statebuilding*, *Geopolitics* итд. Осим тога, рецензирао је рукописе и код издавача Edward Elgar и Routledge.

Што се тиче развоја научнонаставног подмлатка, Филип Ејдус је био ментор у изради две успешно одбрањене докторске дисертације, док је тренутно ментор у изради

две пријављене докторске дисертације. Осим тога, био је члан неколико комисија за одбрану докторских дисертација на ФПН, али и на Факултету за друштвене науке Универзитета у Љубљани.

Коначно треба споменути Филип Ејдус је добитник награде Веселин Лучић за најбоље научно дело наставника Универзитета у Београду за 2021. годину.

ИСПУЊЕНОСТ УСЛОВА ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ

Обавезни услови

1. Искуство у педагошком раду са студентима

На основу биографије кандидата може се закључити да он има велико искуство у педагошком раду са студентима. Он има укупно тринаест година искуства рада са студентима на ФПН. Најпре је као асистент радио на предмету Глобална и национална безбедност четири школске године: 2008/9, 2009/10, 2010/11 и 2011/12. Затим је као доцент радио још четири школске године (2012/13, 2013/14, 2014/15, 2017/18) и у том периоду је предавао на низу предмета на основним, мастер и докторским академским студијама на Универзитету у Београду – Факултету политичких наука. Од избора у звање ванредног професора 2018. године предавао је на два предмета на основним студијама, седам предмета на мастер студијама и два предмета на докторским студијама. Био је ментор у две одбрањене дисертације и члан три комисије за одбрану докторске дисертације. Од избора у звање, кандидат је менторисао на 24 мастер рада који суз успешно одбрањени. Поред свог ангажмана на Факултету политичких наука, кандидат је ангажован и на другим високошколским установама у земљи и иностранству.

2. Позитивна оцена педагошког рада добијена у студентским анкетама током целокупног протеклог изборног периода

Кандидат је уз своју пријаву приложио евалуације за све предмете на којима је био ангажован у претходном изборном периоду, са изузетком зимског семестра у 2022. годину за који у тренутку подношења пријаве још увек нису биле готове евалуације. Током протеклог изборног периода, просечна оцена у студентским анкетама за све предмете на основним и на мастер студијама је била 4,75. У слободним коментарима у оквиру анкета, студенти редовно остављају велики број позитивних коментара који се

највише тичу концептуализације предмета, посвећености свим студентима, подстицању критичког мишљења, квалитетних дискусија као и предавачких вештина.

3. Објављен један рад из категорије M21, M22 или M23 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира

3.1 (M21a) Fagan, Адам, Ejodus, Filip Ejodus. "Lost at the waterfront? Explaining the absence of green organisations in the Don't let Belgrade D (r) own movement." *Environmental Politics* (2020): 1-20 (advanced publication online)

Протестни покрет „Не дајмо Београд” против контроверзног пројекта ”Београд на води”, једна је од највећих кампања цивилног друштва у постмилошевићевској Србији. Упркос ангажовању еклектичне мешавине активиста, није било опипљивог учешћа београдских добро етаблираних еколошких НВО. Одсуство ових НВО је још више изненађујуће имајући у виду добро документовану претњу о претњи површинским водама, повећан ризик од поплава и загађење ваздуха. Постојећа литература би сугерисала да је за то криво проширење ЕУ, удаљавање зелених организација од домаћих грас рут покрета као последица финансирања од стране спољних донатора и широко распрострањени замор НВО. Поред ових објашњења, аутори у овом тексту тврде да је ограничено учешће НВО-а било и због идеолошких разлика и почетног уобличавања активизма од стране оних који су изашли из НВО сектора и постали њим разочарани.

3.2 (M22) Damjanović, Kaja, Filip Ejodus, Dušan Pavlović, "Selling Peace: How to Frame a Serbia/Kosovo Deal in a Referendum." *Nationalities Papers* (2022): 1-14. (advanced publication online)

Да ли је већа вероватноћа да ће референдумске кампање које укључују питања о суверенитету успети ако су постављене на позитиван, а не на негативан начин? Да би одговорили на ово питање, аутори су урадили анкету о хипотетичком референдуму о мировном споразуму између Србије и Косова и експериментално су симулирали и позитивне и негативне оквире. Утврдили су да је позитивни оквир кампање, односно онај који садржи позив да се подржи трајни мир на Балкану, економски просперитет, пут Србије ка ЕУ интеграцијама и заштита српског становништва и културног наслеђа на Косову, привлачнији од негативног, који се фокусира на избегавање ризика од неуспеха. Њихов налаз је у супротности са претходним радовима који су се ослањали на теорију изгледа да би тврдили да негативно уоквирене поруке могу привући више пажње јер људи покушавају да избегну негативне исходе. Да би објаснили своје налазе, тврде да су позитивне референдумске кампање ефикасније од негативних када је референтна тачка ниска због атрибутивног фрејминга.

3.3 (M23) Krstić, Aleksandra, Filip Ejodus, and Nebojša Vladislavjević. "The Politics of Giving Voice: Media Framing of Extremist Groups in the 2010 Pride Parade in Serbia." *Problems of Post-Communism* (2022): 1-12. (advanced publication online)

Србија је била веома поларизована уочи Параде поноса 2010. у Београду, догађаја обележеног насиљем. Често се претпостављало да су медији играли негативну улогу некритички дајући глас анти-ЛГБТ активистима. Да би истражили ову тврдњу, аутори су урадили квантитативну и квалитативну анализу медијског извештавања, као и 25 дубинских интервјуа са новинарима. Закључили су да су медији екстремистима ускратили директан приступ медијима. Међутим, због велике поларизације, медији су ипак оснажили ненасилне противнике параде и тиме индиректно допринели стереотипном, а понекад и погрдном представљању ЛГБТ популације.

3.4 (M23) Ejodus, Filip. "Anxiety, Dissonance and Imperial Amnesia of the European Union." *Uluslararası İlişkiler Dergisi* 19.73 (2022): 1-16 (advanced publication online)

Према главном комеморативном наративу ЕУ, пројекат европских интеграција представља раскид са насилном европском прошлошћу коју карактерише фрагментација и национализам, који су кулминирали у Другом светском рату и злочинима нацизма и стаљинизма. Међутим, недавне студије критиковале су изостављање европског колонијализма 19. и 20. века из наратива сећања у ЕУ. У овом чланку аутор користи сталну поставку у Кући европске историје у Бриселу како би направио корак даље и изнео два аргумента. Прво, он показује да се из званичног памћења не брише само колонијализам, већ, шире, империје и империјализам, иако је већина европске историје у последњих 2000 година била империјална. Друго, ову „империјалну амнезију“ он схвата као механизам за контролу анксиозности који има за циљ да смањи несклад између самопрокламоване слике нормативне и цивилне силе с једне стране и империјалних тенденција у њеном понашању с друге.

3.5 (M23) Subotić, Jelena, and Filip Ejodus. "Towards the existentialist turn in IR: introduction to the symposium on anxiety." *Journal of International Relations and Development* 24.4 (2021): 1014-1019.

Овај симпозијум је наставак СЕЕИСА/ИСА конференције 2019. „Међународни односи у доба анксиозности“ одржане на Факултету политичких наука Универзитета у Београду, Србија, у јуну 2019. Централни део симпозијума је главна тема обраћање Бахар Румелили о неискоришћеном потенцијалу егзистенцијализма у међународним односима праћено веома ангажованим одговорима Феликса Беренскетера, Карла Густафсона, Брента Стила и Андреје Зевник. У овом тексту, који је и увод у симпозијум, аутори прво описују контекст у коме су организовали конференцију и своје мотивације да изаберу тему доба анксиозности. Такође, они пишу о томе како је глобална пандемија, која је избила у јануару 2020, учинила њихову тему релевантнијом него икада раније. Затим укратко представљају сваки рад и дискутују о томе шта виде као кључна питања за расправу.

3.6 (M22) Ejodus, Filip. "Abjection, materiality and ontological security: A study of the unfinished Church of Christ the Saviour in Pristina." *Cooperation and Conflict* 56.3 (2021): 264-285.

Студије онтолошке безбедности у међународним односима се претежно фокусирају на важност друштвеног окружења за здрав осећај себе. Међутим, аутор полази од претпоставке да материјална окружења такође могу пружити важан извор онтолошке сигурности. У свом претходном раду аутор је тврдио да за преузимање ове улоге

„онтичких простора“, материјална окружења морају бити дискурзивно повезана са самоидентитетом држава било кроз пројекцију или интројекцију. У овом чланку ослонио се на рад Јулије Кристеве како би тврдио да онтички простори могу настати и кроз абјекцију или одбацивање материјалног окружења из наратива о себи. Ову теоријску тачку илустровао је у студији случаја Храма Христа спаса у Приштини. Њена изградња је почела 1992. године за време владавине Слободана Милошевића, али никада није завршена због рата на Косову 1998/99. Током година, како се све предложене измене сматрају претњом здравом осећају себе, било Срба или Албанаца, зграда је претворена у одбачени онтички простор, двосмислени симбол који подрива границе себе/другог и жртве/угњетача и као такав и одбија и привлачи, прети и штити.

3.7 (M22) Ejodus, Filip, and Marko Kovačević. “Penetration, Overlay, Governmentality: The Evolving Role of NATO in the Western Balkan Security Dynamics.” *Journal of Intervention and Statebuilding* 13.5 (2019): 566-580.

Према теорији регионалног безбедносног комплекса, спољно учешће у регионалној безбедности може имати облик продора или прекривача. Аутори теоретизују владавиност (eng. *Governmentality*) као трећи облик екстерног ангажмана који има за циљ одговорност региона како би се њима управљало индиректно и на даљину. Свој аргумент илуструју у студији о улози НАТО-а на Западном Балкану од распада Југославије. Конкретно, сматрају да је доминантна улога НАТО-а у региону еволуирала током времена од продора 1990-их, преко преклапања у раним 2000-им, до данашње владавине.

3.8 (M13) Filip, Ejodus, “Serbia’s Civil-Military Relations.” in *The Oxford Encyclopedia of Military in Politics*. 2022, edited by William R. Thompson and Hicham Bou Nassif. Oxford University Press.

У овом раду, аутор поставља питање: када, како, зашто и на који начин се војска укључила у српску политику? Због одлучујуће улоге у националном ослобођењу и изградњи државе, српска војска је одувек уживала висок друштвени углед. Од 19. века, војска је такође играла важну улогу градитеља нације и друштвеног лифта за ниже слојеве друштва. Међутим, Србија има и веома дугу традицију војног ангажовања у политици са неколико државних удара који су пресудно обликовали ток националне историје. Од почетка изградње државе Србије у првој половини 19. века, Србија је имала четири успешна војна удара и многе прилике када су њене оружане снаге коришћене за сузбијање домаћих немира. Разлози снажног ангажовања оружаних снага у српској (и југословенској политици) били су различити и кретали се од амбиције да се обезбеди унутрашња стабилност и одбрани национални или корпоративни интереси до жеље да се промени спољнополитичка оријентација земље. Од краја Хладног рата, војска је у неким приликама играла двосмислену улогу поткопавајући демократију, док је у другим била агент демократске трансформације. Војска Србије је од 2006. године стављена под цивилну демократску контролу и чини се да је интернализovala своју улогу политички неутралне и професионалне снаге са мисијом да брани земљу, подржи цивилне власти у случају ванредне ситуације и допринесе међународном миру и безбедност. Ипак, демократско назадовање које је у току, недостатак јасноће у погледу стратешког изгледа државе и још увек нерешен статус бивше српске покрајине Косово чувају потенцијал за цивилно-војне тензије у будућности.

- 3.9 (M13) Filip Ejodus, "Conceptions of Justice Underpinning Europe's Policies Towards the Israeli-Palestinian Conflict", pp. 35-53, in *Conflict Resolution and Global Justice: The European Union in the Global Context*, edited by Nikola Tomić and Ben Tonra, London, Routledge, 2021.

Још од Венецијанске декларације (1980), Европска унија (ЕУ) тежи праведном решењу израелско-палестинског сукоба као једном од својих спољнополитичких приоритета. Са тачке гледишта ЕУ, ово подразумева стварање независне, демократске и одрживе палестинске државе која живи у миру са суседним Израелом. Ослањајући се на нормативну међународну политичку теорију, аутор спроводи деонтолошку и консеквенцијалистичку процену колико је ЕУ приступ израелско-палестинском сукобу био праведан током година. Његова полазна претпоставка је да се сопствена концепција ЕУ о „праведном решењу“ првенствено тиче норми „правде као недоминације“ и „правде као непристрасности“, а мање норме „правде као међусобног признавања“. Са консеквенцијалистичке тачке гледишта, међутим, приступ ЕУ је био далеко мање праведан. Упркос својим намерама, акције ЕУ нису много допринеле „правди као недоминацији“, а можда су чак и подстакле израелску доминацију и дискриминацију палестинског народа носећи трошкове своје продужене окупације. Када је реч о „правди као непристрасности“, резултати ЕУ су помешани јер је донекле побољшала заштиту људских права палестинског народа, иако је такође подупрла ауторитарну владавину Палестинске управе. Коначно, у смислу „правде као међусобног признавања“, ЕК/ЕУ је вероватно највише успеха постигла легитимизујући палестинску борбу за самоопредељење на међународној сцени, иако је овај процес и даље недовршен.

- 3.10 (M13) Filip Ejodus "Serbia and Croatia", pp. 297-312 in *The Handbook of European Armed Forces*, co-edited by Hugo Meijer and Marco Wyss, Oxford, Oxford University Press, 2018.

Током хладног рата, Социјалистичка Федеративна Република Југославија је била сила средње величине која је водила несврстану спољну политику и одбрамбену стратегију засновану на масовним оружаним снагама, обавезној регрутацији и доктрини „тоталне националне одбране“. Насилни распад Југославије почетком 1990-их резултирао је стварањем неколико малих држава. Од тада, њихова одбрамбена политика и оружане снаге пролазе кроз темељну трансформацију. Ово поглавље даје анализу одбрамбене трансформације две највеће постјугословенске државе – Србије и Хрватске – од завршетка хладног рата. Током 1990-их, трансформацију одбране у обе државе обликовала је недемократска природа њихових режима и рат. Откако су започеле демократску транзицију 2000. године, и упркос њиховој дивергентној спољној политици, обе државе су се окренуле ка изградњи модерних, професионалних, интероперабилних и демократски контролираних оружаних снага способних да се изборе са обема традицијама.

- 3.11 (M13) Jelena Subotić and Filip Ejodus. "Constructing a Truth Regime: The 1999 NATO Intervention in Serbian Political Memory." pp. 169-193. in *Nationalism and the Politicization of History in the Former Yugoslavia* edited by Gorana Ognjenović and Jasna Ozelić. Palgrave Macmillan, 2021.

Циљ овог поглавља је да се разуме како и зашто је локални режим истине о НАТО интервенцији надживео политички режим који га је створио. Овде испитујемо не само

систем моћи који је створио режим истине око НАТО интервенције у Србији, већ и систем који га је одржавао, развијао и ширио после Милошевићевог пада у октобру 2000. Даље аутори гледају даље од принудне, институционалне, и структурне димензију моћи како би обухватили и њене продуктивне аспекте, посебно моћ да креира и репродукује колективне идентитете. Конкретно, прате како су алтернативни сценарији о интервенцији НАТО-а били прећуткивани, дисциплиновани или маргинализовани током протекле две деценије и са каквим политичким ефектом.

- 3.12 (M13) Ejodus, Filip, Tijana Rečević, and Marko Kovačević. 2022. "Military Dynamics, Conventional Arms Control, and Regional Security in the Western Balkans." In *Peace and Security in the Western Balkans: A Local Perspective*, edited by Nemanja Džuverović and Věra Stojarová. Routledge, 129-155.

Ово поглавље има за циљ проучавање војне динамике, контроле конвенционалног наоружања и регионалне безбедности на Западном Балкану од краја југословенских ратова. Први део се бави трансформацијом региона из зоне сукоба у безбедносни режим током фазе стабилизације (1995–2001). Критични аспект овога било је стварање суб-регионалног режима контроле конвенционалног наоружања (ККН) по узору на Уговор о конвенционалним снагама у Европи. Поглавље затим анализира фазу консолидације (2002–13), када је регион кренуо у изградњу безбедносне заједнице, док је ККН режим у потпуности примењен и пренет у регионално власништво. Трећи одељак зумира на текућу фазу назадовања (2014–), када је регион доживео рецидив тензија и секуритизације које су зауставиле изградњу безбедносне заједнице. Након кратког представљања како је рат у Украјини покренуо ову фазу, следећи одељци откривају развојну војну динамику и узаврелу реторику трке у наоружању и растућих војних буџета. У поглављу се закључује да ови забрињавајући трендови и текућа војна модернизација још увек нису поткопали регионални баланс снага и режим ККН.

- 3.13 (M13) Filip Ejodus, "Conflict, Peace and Ontological Security", in *Palgrave Encyclopedia of Peace and Conflict Studies*, Palgrave Macmillan, 2019.

Ово је рад објављен у енциклопедији. Његов примарни фокус је на томе да објасни како тежња за онтолошком безбедношћу од стране индивидуалних и колективних актера обликује динамику сукоба и мировне процесе. Поглавље прво даје кратак преглед шире обласит студија онтолошке сигурности након чега следи дискусија о њеним централним увидима о миру и конфликту.

4. Објављен један рад из категорије M24 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије M21, M22 или M23 може, један за један, да замени услов из категорије M24 или M51

Кандидат је овај услов испунио кроз радове из категорија M21, M22 и M23 изложене у претходном делу.

5. Објављених пет радова из категорије M51 у периоду од избора у претходно звање из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије M24 може, један за један, да замени услов из категорије M51

Кандидат је овај услов испунио кроз радове из категорије M21, M22 и M23 изложене у претходном делу.

6. Цитираност од 10 хетеро цитата

Кандидат је у својој документацији доставио и линк за Гугл академик (*Google Scholar*) налог на коме се види да су радови које је објавио цитирани 1175 пута, знатно више од потребних десет хетеро цитата.

7. Два рада са међународног научног скупа објављена у целини категорије M31 или M33

- 7.1 (M31) Предавање "Revisiting the Local Turn in Peacebuilding", по позиву са међународног скупа под називом Peacebuilding Conference на Универзитету у Антверпену, одржаног од 5. до 7. децембра 2019. Предавање је објављено као истоимено поглавље у зборнику: Jorg Kustermans, Tom Sauer, Barbara Seggert (Eds), *A Requiem for Peacebuilding? Cham*, Palgrave Macmillan, 2021. pp. 41-58.

Од 2000-их, „локални заокрет“ је темељно трансформисао и студију и праксу изградње мира. Овај помак ка локализму повезан је или са критичком стипендијом за изградњу мира која доводи у питање либералну изградњу мира или са дискурсом политике изградње мира који је постао везан за све локалне ствари последњих година. У овом поглављу, аутор шири своју мрежу како би ухватио идеолошко и дисциплинарно порекло „локалног заокрета“, али и да би осветлио разноликост унутар „локалног заокрета“, као и кључне изазове који су пред њим. Он прво прати како је настао „локални заокрет“ у области међународног развоја, а затим је отпутовао у поље међународног мира и безбедности. У другом одељку он разликује главне токове присвајања „локалног заокрета“ од критичких приступа и истиче кључне критике упућене оба. У закључку, аутор говори о неким обећавајућим путевима за будућа истраживања која би могла да помогну да се ова интелектуално богата и политички прогресивна агенда помери напред, али и упозорава на опасности на хоризонту, посебно оне повезане са поновним појавом ауторитарне политике. Шта је сврха, пита он, „локалног заокрета“ у свету који сада све више постаје нелибералан захваљујући успону ауторитарних моћи и назадовању либералних демократија у популизам?

- 7.2 (M33) Саопштење са међународног скупа саопштено у целини: Catarina Thompson, Filip Ejdus, Konstantin Gavras, Catherine Hoeffler, Stephanie Hofmann, Mathias Mader, "May we have your attention please? The role of elite division in public responses to European foreign policy". Рад је представљен на годишњој конференцији Удружења за међународне студије 8. априла 2021 и објављен на званичној веб презентацији конференције:

<http://web.isanet.org/Web/Conferences/ISA2021/Archive/09ee3ab4-b2d7-491a-b8a8-99955997371f.pdf>

Према ”теорији аларма за пожар” у анализи спољне политике, грађани ће бити више заинтересовани за неку тему и биће мање склони да дају подршку властима уколико постоји подела међу елитама. Емпиријски, аутори анализирају податке из анкетног експеримента спроведеног у Француској, Немачкој, и Великој Британији како би истражили ефекте који подељена елита може одиграти у подстицању интересовања и подршку за национално учешће у хипотетичком сценарију о поморској мисији против пиратерије уз обалу Сомалије. Њихови прелиминарни налази указују на то да се подељене елите око предложене морнарице мисија не повећавају интересовање јавности већ смањују просечну подршку мисији. Док присталице владајућих странака углавном нису под утицајем информација о томе да ли постоји подела међу елитама, присталице опозиционих партија реагују на било који тип овог неслагања.

7.3 (M33) Саопштење на годишњој конференцији Удружења за међународне студије Централне и Источне Европе одржаној од 17. до 19. јуна 2019. године на Универзитету у Београду - Факултет политичких наука под насловом под називом “Ontological Security And The Future Self: Understanding An Immigrant Mobilisation in Serbia“. Објављено у целости као: Ejdus, Filip, and Tijana Rečević. “Ontological insecurity as an emergent phenomenon: Bottom-up securitization of migration in Serbia.” *European Psychologist*. (2021), 26.1: 29-44.

Једна од централних дебата у студијама онтолошке сигурности (СОС) била је о нивоу анализе. Док се неки аутори фокусирају на појединце, други су проширили концепт и применили га на колективе као што су државе као главне тражиоце онтолошке сигурности. У овом чланку аутори доприносе дебати о нивоу анализе у СОС-и тако што пружају нови аргумент у одбрану скалирања. Ослањајући се на литературу о комплексности и секуритизацији, аутори концептуализују онтолошку сигурност као емергентни феномен. Она произилази одоздо и вођена је петљама повратних информација на нелинеаран и спонтан начин од хоризонталних микро интеракција и секуритизација одоздо, на крају достижући прекретницу. Овај аргумент илуструју у студији случаја антиимигрантске мобилизације у Србији од избијања европске миграционе кризе (2015–2020). На почетку кризе, државни званичници су миграциону кризу протумачили као привремену ситуацију која се може управљати, усвојили су политику „отворених врата“ и чак забранили демонстрације крајње десних екстремиста против миграција. Временом, међутим, онтолошка несигурност у вези са мигрантском претњом постепено се појавила одоздо према горе кроз каскаду гласина, повезујућих акција и свакодневних секуритизујућих чинова. Иако је можда прерано закључити да је национална прекретница достигнута, ова студија случаја јасно показује зашто онтолошка несигурност заслужује да се проучава као емергентни феномен.

8. Два рада са научног скупа националног значаја објављена у целини категорије М61 или М63.

8.1 (M63) Саопштење “The end of the Yugoslav IR and its aftermath” представљено Сабору политиколога, годишњој међународној конференцији Удружења за политичке науке Србије, Београд, 22–23 септембар 2018. Сажетак објављен у Конституционализам и уставни дизајн у демократској рецесији: књига сажетака = *Constitutionalism and Constitutional Design in*

Democratic Recession: Abstract : Сабор политиколога. Београд: Удружење за политичке науке Србије, 2018. <http://www.upns.rs/sites/default/files/2018-09/The%202018%20SPSA%20conference%20-%20Abstracts.pdf>. (коаутор са др. Марком Ковачевићем). Интегрална верзија рада објављена у: Ejdus, Filip, and Marko Kovačević. "International relations (IR) in Yugoslavia and post-Yugoslav states." *Journal of International Relations and Development* 24.4 (2021): 932-959.

У овом чланку аутори проучавају како је дисциплина међународних односа настала у послератној социјалистичкој Југославији и како је еволуирала током и након Хладног рата са распадом Југославије. Конкретно, показују да се ова дисциплина појавила у Југославији 1950-их и да се током Хладног рата развијала као марксистички инспирисан подухват подршке самоуправном социјализму код куће и несврстаности и активној мирољубивој коегзистенцији у иностранству. После распада Југославије, њена заједница је била расцепкана по националној линији, разочарана марксизмом и заокупљена практичним ратним напорима и изградњом државе, што је подразумевало блиско интересовање за државност, стратегију, геополитику и реализам. Од раних 2000-их, заједнице истраживача међународних односа из региона су се поново повезивале у оквиру постјугословенског простора, и хватале корак са западним и глобалним трендовима. Ово је подразумевало већи плурализам и различитост у приступима, фокусирајући се на постконфликтну реконструкцију и регионалну интеграцију, и постепено окретање ка либералној, критичкој и конструктивистичкој парадигми.

8.2 (M63) Саопштење на научној конференцији Двадесет година петог октобра, 5. октобар 2020. Објављено као: Ејдус, Филип. 2020. „Неуспешна демократизација сектора безбедности у Србији.” У *Двадесет година 5. октобра*, ур. Славиша Орловић и Деспота Ковачевић 217–244. Београд: Универзитет у Београду – Факултет политичких наука, Центар за демократију, Hans-Sajdel Stiftung.

Током првих двадесет година транзиције Србија је прешла круг од ауторитарног режима Слободана Милошевића, који је смењен 5. октобра 2000, преко младе демократије у настајању, па све до обнављања аутократских тенденција, заробљавања државе и повратка у хибридни режим. Док су успон и пад демократије у Србији били предмет других студија, до сада није било свеобухватних анализа како је овај процес утицао на сектор безбедности и обратно. Ово поглавље најпре дискутује препреке за брзу демократизацију сектора безбедности Републике Србије у раним годинама транзиције. Након тога се анализира прва генерација реформи сектора безбедности. Последње поглавље се фокусира на урушавање демократских установа и заробљавање сектора безбедности након 2012. године

9. Одобрено и објављено универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање.

9.1 (M11) Ejdus, *Crisis, Anxiety and Ontological Insecurity: Serbia's Anxiety Over Kosovo's Secession*, Palgrave Macmillan, London, 2020. ISBN: 3030206696. Књига је добила награду Веселин Лучић за најбоље научно дело на Универзитету у Београду за 2021. годину.

Централна претпоставка у оквиру реалистичког канона међународних односа је да је примарни циљ држава постизање физичке безбедности, дефинисане у смислу физичког опстанка и моћи. Ово је доведено у питање теоријом онтолошке сигурности (ТОС), која се заснива на премиси да су актери светске политике често спремни да угрозе физичку безбедност и друге важне материјалне добити како би заштитили свој осећај континуитета у свету. Градећи на ТОС, овај рад концептуализује критичне ситуације као радикалне прекиде које изазивају способност колективних агената да „наставе“. Ове онтолошке кризе доносе у домен дискурзивне свести четири фундаментална питања везана за постојање, коначност, односе и аутобиографију. У временима кризе, колективни актери као што су државе су посебно везани за своје онтичке просторе, или просторне екстензије сопства, које узрокују да колективни идентитети изгледају чвршће и континуираније. Ови теоријски аргументи су илустровани у студији случаја која се бави забринутошћу Србије због сецесије Косова. Аутор тврди да се наизглед ирационална и самоповређујућа политика Србије према Косову може схватити као облик онтолошке самопомоћи. То је рационална тежња за биографским континуитетом и здравим осећањем себе пред онтолошком кризом изазваном отцепљењем провинције која је конструисана као онтички простор српске нације од краја 19. века.

10. Резултати у развоју научнонаставног подмлатка.

Кандидат је у претходном периоду активно учествовао у развоју научнонаставног подмлатка. Поред тога што је био члан комисија са одбрану пет докторских дисертација, он је био и ментор у изради две докторске дисертације као и ментор у члан у 24 комисије за одбрану мастер академских радова. Марко Ковачевић, чији је био ментор у изради докторске дисертације, у међувремену је постао доцент на ФПН. Филип Ејдус је био члан и у две комисије за укључивање студената докторских студија у научноистраживачки рад на ФПН.

11. Менторство или чланство у две комисије за израду докторске дисертације.

Филип Ејдус је у периоду од 2018. до 2022. године био ментор за израду две докторске дисертације и члан у још три комисије.

11.1 Ментор и члан комисије за преглед и оцену докторске дисертације Марка Ковачевића ”Идентитет малих држава и њихове улоге у Организацији Уједињених нација.“ која је одбрањена на Факултету политичких наука 2021. године.

11.2 Ментор и члан комисије за преглед и оцену докторске дисертације Јелене Радоман ”Military Neutrality/Non-Alignment as Security Strategies of Small States: Case Studies Serbia and Sweden“ која је одбрањена на Факултету политичких наука 2020. године. Јелена Радоман је своју докторску дисертацију убрзо након одбране објавила код угледног страног издавача (Military Neutrality of Small States in the Twenty-First Century, Palgrave Macmillan, 2021).

11.3 Члан комисије за преглед и оцену докторске дисертације Марије Поповић, ”Процес трансформације НАТО идентитета након Хладног рата: НАТО као актер у

решавању хуманитарних криза” која је одбрањена на Факултету политичких наука 2020. године.

11.4 Члан комисије за преглед и оцену докторске дисертације Соње Стојановић Гајић, ”Улога пракси безбедносних професионалаца у социјалној конструкцији Западног Балкана” која је одбрањена на Факултету политичких наука 2019. године.

11.5 Члан комисије за преглед и оцену докторске дисертација Фариса Кочана под називом “Секуритизација европеизације као извор онтолошке угрожености у Републици Српској” која је одбрањена на Факултету за друштвене науке Универитета у Љубљани 2021. године.

Поред тога, Ејдус је и ментор једне пријављене тезе на ФПН као и члан комисије једне пријављене тезе на Универзитету у Љубљани:

11.6 Тијана Речевић је под менторством Филипа Ејдуса пријавила докторску дисертацију под називом “The Role of Public in Foreign Policy: The Relationship Between Foreign Policy Makers and Public Opinion from a Constructivist Perspective.”

11.7 Ејдус је члан комисије за преглед и оцену докторске дисертација Ирис Иваниш под називом “Онтолошка сигурност и моћ памћења у Босни и Херцеговини на примеру Музеја ратног детињства” која је формирана на Факултету за друштвене науке Универитета у Љубљани у мају 2021. године.

12. Учешће у комисији за одбрану три завршна рада на академским специјалистичким, односно мастер студијама.

Филип Ејдус је у периоду од 2018. до 2022. године учествовао као ментор у изради 24 мастер рада који су успешно одбрањени на ФПН.

Изборни услови

Када је реч о изборним условима, Филип Ејдус вишеструко испуњава сва три услова. У наставку се таксативно налази списак референци за сваки услов појединачно:

1. Стручнопрофесионални допринос

Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству.

- Главни и одговорни уредник часописа *Journal of Regional Security* (M24)
- Члан уређивачког одбора часописа *European Journal of International Relations* (M21)
- Члан уређивачког одбора часописа *Global Studies Quarterly*.

Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа.

- Члан организационог одбора годишње конференције Удружења за међународне студије Централне и Источне Европе одржане од 17. до 19. јуна 2019. године на Универзитету у Београду - Факултет политичких наука.

Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама.

- Ментор 24 одбрањене мастер тезе од последњег избора у звање ванредног професора.
- Ментор две одбрањене докторске дисертације од избора у звање ванредног професора.
- Члан три комисије за одбрану докторске дисертације од избора у звање ванредног професора, од чега једна на Универзитету у Љубљани.

Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима.

- Учествовање у својству кординатора за ФПН, на пројекту "Interdisciplinary Short Cycle Programs in Public Policy Making and Analysis", који се финансира из фонда Ерасмус+.
- Учествовање у својству кординатора за радни пакет 4 на пројекту "Мапирање и индексирање мира и безбедности на Западном Балкану" који финансира Фонд за науку из Програма идеје.
- Учествовање у својству кординатора за радни пакет 5 за област демократије на пројекту Circle U који се финансира из фонда Ерасмус+.
- Учествовање у својству координатора за Универзитет у Београду а у оквиру конзорцијума на челу са Универзитетом у Манхајму на пројекту "Fighting Together Moving Apart, European Common Defence and Shared Security in an Age of Brexit and Trump", 2018-2023, који финансира Фондација Волкswagen.
- Учествовање у својству истраживача на пројекту "Education for Europe: Innovation in Curricula for the Next Generation of Policy Makers in the Western Balkans (EfE)" у сарадњи са Институтом за политичке студије (Sciences Po) из Париза.

2. Допринос академској и широј заједници

Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира.

- Члан Удружења за међународне студије (International Studies Association - ISA),
- Члан Удружења за међународне студије Централне и Источне Европе (Central and East European International Studies Association - CEEISA),
- Члан Извршног одбора CEEISA (2019-2022),
- Председник CEEISA, изабран у новембру 2022.

Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству.

- Члан Етичке комисије Факултета политичких наука, Универзитета у Београду од 18. фебруара 2021 до 27. децембра 2021 (председник од 7. октобра до 27. децембра),
- Члан Већа за други и трећи степен, Универзитет у Београду - Факултет политичких наука, 2018-2021,

- Руководилац факултетског Центра за међународну безбедност (2019-),
- Члан Комисије за верификацију категоризације и рангирања радова за избор у наставничка и истраживачка звања (2021-).

Учешће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке.

- Предавач на програму Школе за међународни тренинг (SIT), Факултет за медије и комуникације.
- Предавач у Цорц Маршал центру за европске студије безбедности, Гармиш Партеркирхен (Немачка)
- Предавач на Академији либералне политике у организацији Либертаријанског клуба (ЛИБЕК).

Домаће или међународне награде и признања у развоју образовања или науке

- Награда Веселин Лучић за најбоље научно дело наставника Универзитета у Београду за 2021. годину.

3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству

Руковођење или учешће у међународним научним или стручним пројектима и студијама

- Учествовање у својству координатора за Универзитет у Београду а у оквиру конзорцијума на челу са Универзитетом у Манхајму на пројекту "Fighting Together Moving Apart, European Common Defence and Shared Security in an Age of Brexit and Trump", 2018-2023, који финансира Фондација Волксваген.
- Учествовање у својству истраживача на пројекту "Education for Europe: Innovation in Curricula for the Next Generation of Policy Makers in the Western Balkans (EfE)" у сарадњи са Институтом за политичке студије (Sciences Po) из Париза.
- Учествовање на пројекту Креирање и анализа јавних политика у сарадњи који се финансира из фонда Ерасмус+ (2019-2022).
- Учествовање у својству координатора за радни пакет 5 за област демократије на пројекту Circle U који се финансира из фонда Ерасмус+.

Радно ангажовање у настави или комисијама на другим високошколским или научноистраживачким институцијама у земљи или иностранству, или звање гостујућег професора или истраживача

- Члан комисије за преглед и оцену докторске дисертација Фариса Кочана под називом "Секуритизација европеизације као извор онтолошке угрожености у Републици Српској" која је одбрањена на Факултету за друштвене науке Универзитета у Љубљани 2021. године.
- Члан комисије за преглед и оцену докторске дисертација Ирис Иваниш под називом "Онтолошка сиурност и моћ памћења у Босни и Херцеговини на примеру Музеја ратног детињства" која је формирана на Факултету за друштвене науке Универзитета у Љубљани у мају 2021. године.

Руковођење радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа

- Председник Управног одбора Београдског центра за безбедносну политику (2018-2022)
- Члан Управног одбора Фондације за отворено друштво 2018-
- Копредседавајући радном групом за стабилност Југоисточне Европе у оквиру Конзорцијума Партнерство за мир војних академија и института за студије безбедности (2011-)

Предавања по позиву на универзитетима у земљи или иностранству.

- Предавање по позиву на Институту за спољну службу (Foreign Service Institute Virginia, US), „Serbian domestic and foreign policies through the perspective of political cartoons“, 9 децембар 2021, 28. јун 2022, 17 новембар 2022.
- Предавање по позиву на Кент Универзитету (Canterbury, UK), „Routines and Routinisation in World Politics“, 16 March 2022.
- Предавање по позиву на Универзитету у Антверпену (Антверпен, Холандија) „Revisiting the Local Turn in Peacebuilding“, 6. децембра 2018.
- Предавање по позиву на Хебрејском универзитету (Јерусалим, Израел) “The European Union as the Global Peacebuilder”, 25. април 2018.

4. ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

На основу прегледа конкурсне документације и анализе радова и педагошког искуства кандидата, Комисија је дошла до закључка да Филип Ејдус испуњава све услове за избор за радно место редовног професора. Комисија је закључила да се ради о кандидату који задовољава све Законом о Универзитету и Статутом Факултета неопходне услове за радно место редовног професора за ужу научну област Међународна безбедност. Број и квалитет објављених радова увелико надмашују услове предвиђене Правилником о минималним условима за стицање звања редовног професора на Универзитету у Београду. Његово искуство рада у уређивачким одборима угледних часописа, рад у бројним телима на Факултету, лидерске позиције у домаћим и међународним истраживачким пројектима и асоцијацијама, јасно указују да се ради о кандидату који поседује квалитет за изврстан научно-наставни рад. Такође, његов рад је препознат и ван граница земље што показује његов водећи ангажман у престижним научним асоцијацијама и иницијативама, велика цитираност његових радова као и најпрестижније домаће и међународне награде које је добио.

Осим тога, Филип Ејдус је најпре четири године био асистент, након тога шест година доцент (од чега су две биле у замрзнутом статусу због студијског боравка у иностранству), а затим и пет година као ванредни професор на свим нивоима студија на

Универзитету у Београду – Факултету политичких наука. Током свог ангажмана показао је велику преданост у раду са студентима о чему, између осталог, говоре и веома високе оцене на евалуацијама. Осим тога, он је показао изузетне и међународно препознате резултате у својим истраживањима у области међународне безбедности. Посебно је важно истаћи његов допринос развоју теорије онтолошке сигурности што га је позиционирало као једног од водећих теоретичара у овој области критичких студија безбедности.

На основу свега изложеног у овом извештају, Комисија је једногласно закључила да се ради о квалитетном кандидату који је у досадашњем раду подједнако исказао своје научно-истраживачке и педагошке способности и стога предлаже Изборном већу Универзитета у Београду - Факултета политичких наука да Филипа Ејдуса изабере за редовног професора са пуним радним временом за ужу научну област Међународна безбедност.

У Београду, 10. фебруара 2023. године

Комисија

проф. др Драган Р. Симић
Универзитет у Београду
Факултет политичких наука

проф. др Немања Џуверовић
Универзитет у Београду
Факултет политичких наука

проф. Др Дејан Јовић
Свеучилиште у Загребу
Факултет политичких знаности